

# РЕШЕНИЕ

№ 1198

гр. София, 24.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,**  
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Христо Минев**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7145** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/. Образувано е по жалба от „Уникон Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. П. О'М. № 16, представлявано от И. В. П. – управител, чрез адв. В. С., в качеството ѝ на пълномощник, срещу Ревизионен акт № Р-22221020002647-091-001/ 17.02.2021 г., издаден от К. Г. М. – на длъжност началник сектор, възложил ревизията, и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, при ТД на НАП С., в частта, потвърдена с Решение № 862/07.06.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, а именно в частта на определения годишен данък по ЗДДФЛ за 2016 г., 2017 г. и 2019 г. в общ размер на 17 155 лв. главница, ведно с начислените лихви за забава в размер на 1 699.31 лв., както и в частта на допълнително определения ДДС за данъчен период м. 04.2019 г. в размер на 41.28 лв., ведно с начислените лихви за забава.

С доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, материална незаконосъобразност и немотивираност на обжалвания административен акт, жалбоподателят моли за неговата отмяна. В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят се представлява адв. В. С., която поддържа жалбата и формулира искане за отмяна на издадения РА, в потвърдената с Решение № 862/07.06.2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. -част. Претендира присъждането на направените разноски, депозира списък на същите. Ответната страна Директорът

на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, редовно уведомени изпращат процесуален представител за участие в процеса, ю.к. С., която оспорва жалбата и по същество счита, че обжалвания акт следва да бъде потвърден. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020002647-020-001 от 11.05.2020 г., връчена на 29.05.2020 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г., е възложено извършването на ревизия на „УНИКОН ГРУП“ ЕООД, в качеството му на правопреемник на търговското предприятие А. И. Ч. с ЕТ „ПИРИН 2012-АНАСТАСИЯ ЧОБАНЖОВА“ за определяне на задълженията по ЗДДФЛ за годишен и авансов данък на ЕТ за данъчните периоди от 01.12.2014 г. до 31.05.2019 г. Първоначалната заповед е изменена със Заповед № Р-22221020002647-020-002/ 28.08.2020 г., издадена от органа възложил ревизията, връчена по електронен път на 04.09.2020 г., като срокът за извършване на ревизията е удължен до 29.10.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-2222102002647-092-001 от 14.01.2021 г., връчен на 18.01.2021 г. Ревизираното лице не е подало възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020002647-091-001 от 17.02.2021 г., издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С РА са установени задължения в общ размер на 30 393,44 лв., от които за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ общо в размер на 20 722.00 лв. и лихви в общ размер на 2 686.66 лв., определени за периодите от 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2019 г. За 2018 г. е извършена й корекция па декларираната от данъчно задължено лице данъчна загуба, която от 6 251,64 лв. е намалена на 0,00 лв. Задълженията за годишен и авансов данък, произтичат от извършено преобразуване на счетоводния финансови резултати в посока увеличение по реда на чл. 26, т. 11 от ЗКПО за 2015 г. 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. с разходи, представляващи скрито разпределение на печалба, формирани от начислени суми за ел. енергия, такса интернет и телевизия, както и разходи за материали, свързани с обичайното използване на недвижимите имоти /къща за гости/ в общ размер на 25 266.73 лв. Констатирано е, че счетоводният финансов резултат за 2019 г. следва да бъде увеличен на основание чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ със сумата в размер 109 542,00 лв., представляваща облагаемия доход от стопанска дейност като едноличен търговец или формираната по реда на ЗКПО данъчна печалба включваща финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване от търговския регистър.

По ЗДДС са установени задължения общо в размер на 9 698,11 лв. и лихви за забава в

общ размер на 3 281,75 лв. След извършено прихващане, е установено ДДС за довносяне в общ размер на 9 671,44 лв. Задълженията по ЗДДС произтичат от допълнително начислен ДДС на основание чл. 9, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 27, ал. 2 и чл. 86 от ЗДДС, общо в размер на 9 242,30 лв., както и от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1, т. 2 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС, общо в размер на 1 125,09 лв. по фактури, издадени от „КОНСУЛТ И.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Ч. ЕЛЕКТРО“ АД, ВИК[ЕИК], „ВИМ ТВ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Х. М. АД, ЕИК[ЕИК] и от „ВИК БЛАГОЕВГРАД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и по фактура №[ЕИК] от 28.01.2019 г., издадена от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО“ АД с размер начисления ДДС - 71,94 лв., която е включена в дневниците за покупки два пъти /и за м. 01.2019 г. и за м. 04.2019 г./.

Органите по приходите са приели, че по отношение на издадените от ЕТ фактури следва да бъде определена нулева данъчна основа на отразените в дневниците за продажби фактури, като същевременно е посочено, че на основания чл. 85 от ЗДДС, начисленият данък остава дължим.

С Решение № 862 от 07.06.2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., РА е отменен в частта на установените допълнителни задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 12.2015 г. до м. 03.2019 г. и м. 05.2019 г., ведно с начислените лихви за забава.

С решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С. РА е изменен в частта на установения резултат за годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ и установените задължения по ЗДДС, както следва:

- установеният с РА резултат - годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за данъчен период 2015 г. - данъчна печалба в размер на 1 398,00 лв. е определена на данъчна загуба в размер на 33,95 лв.;

- установеният с РА резултат - годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за данъчен период 2016 г. - данъчна печалба в размер на 14 400,38 лв. и полагащ се данък в размер на 2 160,00 лв. е определена на данъчна печалба в размер на 5 479,61 лв. и полагащ се данък в размер на 821,00 лв., ведно със съответните лихви в размер на 316,79 лв.;

- установеният с РА резултат - годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за данъчен период 2017 г. - данъчна печалба в размер на 3 311,93 лв. и полагащ се данък в размер на 496,00 лв. е определена на данъчна печалба в размер на 1 740,06 лв. и полагащ се данък в размер на 261,00 лв., ведно със съответните лихви в размер на 74,25 лв.;

- установения с РА резултат - годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за данъчен период 2018 г. - данъчна печалба/загуба в размер на 0,00 лв. е определена данъчна загуба в размер на 2 226,11 лв.;

- установеният с РА резултат – годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за данъчен период 2019 г. - данъчна печалба в размер на 11 982,64 лв. и полагащ се данък в размер на 16 797,00 лв. е определена на данъчна печалба в размер на 107 154,38 лв. и полагащ се данък в размер на 16 073,00 лв. ведно със съответните лихви в размер на 1 308,27 лв.;

- за данъчни период м. 04.2019 г. по ЗДДС от данък за вносяне в размер на 266,70 лв. е определен на данък за вносяне в размер на 41.28 лв., ведно с начислените лихви за забава.

Предмет на спор в настоящото производство са определените задължения за данък върху доходите на физическите лица (ДДФЛ) за 2016 г., 2017 г. и 2019 г. в общ размер на 17 155 лв. главница, ведно с начислените лихви за забава в размер на 1 699.31 лв., както и допълнително определените задължения за ДДС за данъчен период м. 04.2019 г. в размер на 41.28 лв., ведно с начислените лихви за забава.

От фактическа страна в хода на ревизията е установено, че съгласно действащото данъчно законодателство на „УНИКОН ГРУП“ ЕООД, е правоприменник на търговското предприятие А. И. Ч. с ЕТ „ПИРИН 2012-АНАСТАСИЯ ЧОБАНОВА“, което до преобразуването си е местно физическо лице и на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, на основание чл. 8, ал. 1, чл. 12 от ЗДДФЛ е носител на задължение за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина.

Настоящата ревизия е първа за процесния период.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА. Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства. Съгласно констативната част на РД е прието, че са налице обстоятелства по реда на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и основа за облагане с ДДС, за периода 01.12.2015 - 31.05.2019 ще бъде определена съгласно чл. 122 от ДОПК.

С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на лицето са връчени Уведомление по чл. 17, ал. 1 от ДОПК с изх. № Р-22221020002647-113-001/20.10.2020 г., Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. № Р-22221020002647-139-001/20.10.2020 г. и Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221020002647-040-001 от 08.06.2020 г., ИПДПОЗЛ № Р-22221020002647-040-002 от 12.10.2020 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221020002647-040-003 от 20.10.2020 г., в отговор на които задълженото лице не е представило такива.

Съгласно констативната част на РА, в хода на извършената проверка са предприети процесуални действия и направени изводи, както следва:

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, книжа и т. н. до лица, държавни и общински органи, в т. ч.: до всички търговски банки, осъществяващи дейност на територията на Република България, до застрахователни дружества и др.

От получените отговори е установено, че през ревизирания период, ЕТ „ПИРИН 2012-АНАСТАСИЯ ЧОБАНОВА“ е притежавала разплащателна сметка в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“, като през отчетната 2015 г. са постъпили суми в общ размер на 70 981.31 лв. Наредител е Държавен фонд Земеделие /ДФЗ/. Органите по приходите са установили, че постъпилите суми са осчетоводени по кредита на сметка 459 „Други разчети с бюджета и ведомства“. Общият размер на получените субсидии

през ревизирия период е в размер на 170 134.75 лв. от общо получени средства в размер на 170 398.06 лв.

Органите по приходите са установили, че с Договор за прехвърляне на търговско предприятие по чл. 15 от Търговския закон /ТЗ/ от 17.10.2019 г., сключен между ЕТ „ПИРИН 2012-АНАСТАСИЯ ЧОБАНОВА“ – прехвърлител и „УНИКОН ГРУП“ ЕООД - приобретател, страните са се договорили прехвърлителя да прехвърли на преобретателя цялото търговско предприятие ЕТ „ПИРИН 2012-АНАСТАСИЯ ЧОБАНЖОВА“, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения за сумата в размер на 20 000,00 лв., която приобретателят е заплатил по банковата сметка на прехвърлителя в деня на сключване на договора. Ревизираното лице не е отчело приход от прехвърлянето на търговското предприятие. Ревизиращите органи са посочили, че видно от подписания договор, в състава на търговското предприятие на ЕТ са включени поземлен имот с идентификатор 61813.533.22 с адрес [населено място], местност „Писана Черква" с площ от 899,00 кв. м., сграда с идентификатор 61813.533.22.1 и с адрес по кадастрална карта и кадастрални регистри [населено място], със застроена площ 110.00 кв. м. на един етаж и предназначени сгради за обитаване – „Къща за гости № 1“ и „Къща за гости № 2“.

В хода на ревизия е извършена съпоставка между стойността на активите на предприятието и стойността на пасивите към 31.05.2019 г., при която съпоставка е установено, че стойността на активите на предприятието е 245 245.00 лв., а стойността на задълженията е в размер на 135 703.00 лв. Ревизиращите лица са приели, че разлика между стойността на активите и стойността на задълженията представлява стойност на собственият капитал на предприятието и тя е в размер на 109 542 лв. С оглед на което, органите по приходите са приели, че при вписаната в договора за покупко-продажба цена в размер на 20 000 лв. е налице съществено отклонение от действителната стойност. Ревизиращите органи приемат, че финансовия резултат от прехвърлянето на предприятието на едноличния търговец е размер на 109 542 лв. следва да бъде включен при формиране на данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ.

Всички събрани документи и писмени обяснения са описани и анализирани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима: същата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да е законосъобразен един административен акт, той не трябва да е засегнат от пороците, визирани в чл. 160, ал. 2 от ДОПК. В противен случай е недействителен. Недействителните административни актове биват нищожни и унищожавани, като

критериите за разграничаването им са установени от теорията и съдебната практика. Нищожност на административен акт може да бъде обявена от съда, ако актът страда от толкова съществен порок, който не позволява пораждаването на каквото и да било действие на последния. Примерното изброяване на такива пороци са липсата на компетентност на издаващия орган, вменяване на задължение за извършване на престъпно деяние или деяние което съставлява административно нарушение, липса на предмет" /Решение № 16800 от 16.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 4530/2012 г., IV о.; Решение № 10237 от 12.07.2012 г. на ВАС по адм. д. № 5123/2012 г., 5-членен с-в/. Процесният акт не е нищожен, тъй като ревизиращите органи не са излезли от тяхната материална компетенция като са определили данъчна основа по чл. 122, и сл. от ДОПК. Точно обратното тази процедура е била единствената, посредством която може да се определи данъчната основа. а/ Административният акт трябва да е издаден от компетентен орган - по материя, по място и по степен /и по време, при издаването му по реда на възобновяване на производството- чл. 99 и сл. АПК/. Административният акт трябва да е издаден от компетентен орган - по материя, по място и по степен. В съответствие с ТР № 2/1991 г. на ВС, всяка некомпетентност води до нищожност. В конкретния случай, оспорения акт не е засегнат от цитирания порок. Орган, компетентен да се произнесе по жалбата срещу ревизионния акт, е бил директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП. Органите, издали РА, също са материално компетентни. Със заповед за възлагане на ревизия №Р-22221020002647-020-001 от 11.05.2020 г. са определени И. Р. Н. и С. М. П. да извършат ревизията (л. 28 по делото), а в последствие началник сектор К. Г. М.. е издала РА.

РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му, предоставени на електронен носител и приложен по делото (л. 62 - л. 66). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. Ревизионният акт и последващото решение са издадени от компетентни органи – органи по приходите и директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП.

б/ Неспазването на установената форма за административен акт поначало може да доведе само до унищожаемост на акта, освен ако порокът във формата е толкова съществен, че практически да се равнява на липса на форма, а оттук и на липса на волеизявление. В процесния случай, изискването за форма на административния акт е спазено. РА е в писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

в/ Неспазването на административнопроизводствените правила може само по изключение да доведе до нищожност-тогава, когато е довело до липса на волеизявление и очевидно не е налице спрямо процесния акт. Със Заповед №Р-22221020002647-020-001 от 11.05.2020 г., органът е възложил ревизията. Извършена е в срок след издаването на ревизионен доклад е издаден РА, а въз основа на него и процесното решение.

Ревизията обхваща изследване на задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от

01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Ревизиращите органи правилно са упражнили процедурата по чл. 122 и сл. от ДОПК, като данъчната основа на ревизираното лице за процесния период е определена по специалния ред и са налице данни за укриване на доходи.

От изложеното по горе, настоящият съдебен състав смята, че не са налице процесуални нарушения при извършването на ревизията и издаването на РА.

г/ Противоречието с материалния закон води до нищожност, когато актът е лишен изцяло от законно основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган.

Анализирайки събраните доказателства съдът стигна до следното по приложението на закона:

Предмет на оспорване е РА, относно установени задължения по ЗДДФЛ и ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г.

В случая основата за облагане с данъци е определена по особения ред, регламентиран в чл. 122 и сл. от ДОПК. Характерно за този ред на облагане е, че с разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ДОПК се предоставя правна възможност органът по приходите да приложи установения от съответния закон /в случая ЗДДФЛ и ЗДДС/ размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 от чл. 122 ДОПК основа, когато е налице поне едно от осемте изчерпателно изброени в същата алинея обстоятелства. Касае се за възможност да бъде извършено облагане тогава, когато необходимите за установяването на данъчните задължения данни, с оглед изискванията на ЗДДФЛ, не са налице поради недеklarиране на получените доходи или непредставяне на доказателства за произход на паричните средства, с които е разполагало търговското предприятие, надхвърлящи декларираните доходи. За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналог, именно с цел да бъде преодоляна фактическата невъзможност за обективно - въз основа на писмени доказателства, установяване на данъчни задължения, са създадени специални процесуални правила /чл. 122, чл. 123 и чл. 124 от ДОПК/. В тежест на органите по приходите е да установят в хода на ревизията обективното наличие на особен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки, че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред.

В конкретния случай органът по приходите е установил, че са налице основанията по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Констатирано е наличие на укривани доходи. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ДОПК, при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежащ на облагане доход при условие, че констатациите на приходните органи за наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 ДОПК са безспорно доказани и подкрепени с необходимите доказателства. С оглед презумпцията за вярност на фактическите констатации в РА, визирана в чл. 124, ал. 2 от ДОПК, ревизираното лице носи доказателствената тежест да докаже, че липсва подлежаща на облагане на

данъчна основа, както и че размерът ѝ не отговаря на определения от приходните органи по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК.

В случая ревизиращите са обосנוвали наличието на основания за преминаване на ревизията по особения ред на чл. 122 от ДОПК с обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 – налице са данни за укрити доходи или приходи. В тази връзка и с оглед приложението на особения ред за установяване на данъчни задължения по аналог, следва да бъде изследвано доказано ли е наличието на твърдяното от приходните органи несъответствие между декларираните/получени приходи, от една страна, и извършените разходи през съответния период.

Съгласно чл. 26, ал. 1 ат ЗДДФЛ, облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър. Т.е. облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е данъчната печалба, формирана по реда на ЗКПО. Доходът от продажба на предприятието на ЕТ по чл. 15 от ТЗ следва да се третира като доход на ЕТ и да бъде деклариран при определяне на годишната основа по чл. 28 от ЗДДФЛ. Доставкаите между ЕТ и ЕООД при прехвърляне на предприятие трябва да са документно обосновани, трябва да са спазени изискванията та чл. 15 и чл. 16 от ЗКПО, като не може да се допусне отклонение от данъчното облагане и следва правилно да се определи данъчният финансов резултат.

Съгласно разпоредбата на чл. 16 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

Ревизиращият орган е извършил съпоставка между стойността на прехвърлените имоти и задълженията на предприятието на ЕТ и е установил наличието на положителна разлика в размер на 109 542 лв., която е приета за равностойна на собствения капитал на предприятието. Органите по приходите са приели също, че сумата в размер на 109 542 лв. представлява финансов резултат от продажбата на търговското предприятие.

Съгласно §1, т. 32 от ДР на ЗДДФЛ, „собствен капитал на предприятието" във връзка с прилагането на чл. 33, ал. 11 е разликата между балансовата стойност на активите и балансовата стойност на пасивите на предприятието. Правилно органите по приходите са приели, че оценката на предприятието се определя на база активите и пасивите, които притежава същото, като използван метод в повечето случаи е методът на „чиста стойност на активите“, като съгласно този метод, стойността на предприятието е равна на стойността на ползите, които биха се получили при продажбата на активите на предприятието и получения от продажбата доход. При този метод релевантен е счетоводния баланс.



Органите по приходите правилно приемат, че финансовият резултат от прехвърляне на предприятието та ЕТ в размер на 109 542 лв. следва да бъде включен при формиране на данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ.

При така изложените съображения определеният в изменения с решението на Директора на "ОДОП" С., РА годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. следва да се потвърди, ведно с дължимата му лихва.

Правилни са и изводите по ЗДДС за отказано право на данъчен кредит за м.04.2019 г. по фактура №[ЕИК] от 28.01.2019 г., издадена от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО" АД с размер начисления ДДС - 71,94 лв., която е включена в дневниците за покупки два пъти /и за м. 01.2019 г. и за м. 04.2019 г./

При този изход на делото на ответника следва да се присъдят направени по делото разноски в размер на 500 лева юрисконсултско възнаграждение според чл. 8, т. 4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения. Жалбоподателя претендира разноски, но предвид изхода на делото такива не следва да му бъдат присъждани и не се дължи изричен диспозитив за това.

Предвид горното, и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, АССГ,

Трето отделение, 74 – ти състав

**Р Е Ш И:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от „Уникон Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221020002647-091-001/ 17.02.2021 г., издаден от К. Г. М. – на длъжност началник сектор, възложил ревизията, и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител не ревизията, при ТД на НАП С., в частта, в която е потвърден с Решение № 862/07.06.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, а именно в частта на определения годишен данък по ЗДДФЛ за 2016 г., 2017 г. и 2019 г. в общ размер на 17 155 лв. главница, ведно с начислените лихви за забава в размер на 1 699.31 лв., както и в частта на допълнително определения ДДС за данъчен период м. 04.2019 г. в размер на 41.28 лв., ведно с начислените лихви за забава.

ОСЪЖДА „Уникон Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при НАП, сумата от 2 100.60 лв. ю. к. възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

**СЪДИЯ:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН**